

Література:

1. Заяць Т., Сова О., Нечитайло Т. Розвиток інформаційно-комунікаційної інфраструктури в сприянні резиліентності територіальних громад. *Ефективна економіка*. 2024. № 11. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.11.17>
2. Кравцов О. Формування особливих механізмів національного розвитку на основі цифровізації в умовах правового режиму воєнного стану. *Публічне управління та місцеве самоврядування*. 2024. № 3. С. 26-33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2414-4436/2024-3-4>
3. Українці ділилися документами через Дію. 28.01.2025. URL: <https://diia.gov.ua/news/sherynh-dokumentiv-zamist-skankopii-i-foto-ponad-18-mln-raziv-ukraintsi-podilylysia-dokumentamy-cherez-diiu-v-hrudni-2024-roku> (дата звернення: 26.01.2025).
4. Пічкурова З. Розвиток цифрової економіки України в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2023. № 58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-58-73>

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ ТУРБУЛЕНТНОСТІ

Старов О.С., аспірант*,

Харківський національний університет міського
господарства імені О.М. Бекетова, м. Харків, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7307-0225>

Стратегічне управління розвитком бізнесу завжди відігравало ключову роль у забезпеченні довгострокового успіху підприємств. Проте в сучасному світі, що характеризується високим рівнем глобальної турбулентності, економічної нестабільності та швидких технологічних змін, класичні підходи до стратегічного управління дедалі частіше демонструють свою недостатність. У таких умовах постає необхідність у розробці та впровадженні інноваційних методів управління, здатних забезпечити підприємствам стійкість, гнучкість і здатність до адаптації.

Поняття глобальної турбулентності охоплює низку явищ, які створюють невизначеність для бізнесу. До таких факторів належать економічні кризи, політична нестабільність, технологічна

* Науковий керівник – Базецька Г.І., к.е.н., доцент

революція, зміна клімату, пандемії та зростання конкуренції. Ці фактори ускладнюють процес прийняття стратегічних рішень, оскільки традиційні методи аналізу та прогнозування не завжди здатні врахувати всі аспекти мінливого середовища. Тому стратегічне управління в умовах глобальної турбулентності вимагає нових підходів, які враховують динамічний характер зовнішнього середовища.

Одним із ключових інструментів сучасного стратегічного управління є використання даних і технологій для прийняття рішень. У цьому контексті великі дані (Big Data) стають незамінним ресурсом, який дозволяє не лише аналізувати минулі тенденції, але й прогнозувати майбутнє. Використання алгоритмів машинного навчання, штучного інтелекту та аналітичних платформ дає змогу підприємствам отримувати унікальні інсайти, необхідні для розробки стратегій, що відповідають викликам часу. Наприклад, аналіз споживацької поведінки в реальному часі дозволяє адаптувати продукти та послуги до потреб клієнтів, що забезпечує конкурентні переваги.

Іншим важливим аспектом є впровадження гнучких підходів до управління, таких як Agile і Lean. Ці методології, які виникли в контексті управління проектами, дедалі частіше застосовуються у стратегічному управлінні. Їхня основна перевага полягає у здатності швидко адаптуватися до змін, залучаючи команди до процесу прийняття рішень і забезпечуючи гнучкість бізнесу. Наприклад, підхід Agile дозволяє підприємствам оперативно реагувати на зміни ринкових умов, зменшуючи час між розробкою та впровадженням нових стратегій.

Особливу увагу слід приділити інтеграції концепції сталого розвитку у стратегічне управління. У сучасному світі, де екологічні, соціальні та управлінські аспекти (ESG) стають дедалі важливішими, бізнеси, які не враховують ці чинники у своїх стратегіях, ризикують втратити конкурентоспроможність. Наприклад, компанії, що інвестують у зниження вуглецевих викидів, не лише виконують вимоги регуляторів, але й зміцнюють свою репутацію серед споживачів, які все частіше звертають увагу на екологічність продукції.

Крім того, сучасне стратегічне управління неможливе без врахування ризиків і невизначеності. Ризик-менеджмент, який раніше був переважно технічним завданням, нині стає центральним елементом стратегічного управління. Використання сценарного планування, побудова цифрових двійників і тестування альтернативних сценаріїв

дозволяють підприємствам бути готовими до будь-яких змін у зовнішньому середовищі. Наприклад, під час пандемії COVID-19 підприємства, які мали опрацьовані плани на випадок кризи, змогли швидко адаптуватися та забезпечити безперервність своєї діяльності.

Важливим фактором успіху також є впровадження інноваційної культури в організації. Підприємства, які заохочують інновації, експерименти та навчання, мають більше шансів досягти успіху в умовах турбулентності. Наприклад, такі компанії, як Google чи Amazon, активно інвестують у дослідження і розробки, що дозволяє їм залишатися лідерами у своїх галузях. Крім того, інноваційна культура сприяє залученню талановитих працівників, які хочуть працювати в організаціях, що цінують творчість і новаторство.

Серед інших підходів, що набувають популярності, можна виділити платформну модель бізнесу. Платформи, які об'єднують споживачів і виробників, дозволяють створювати нові ринки та забезпечують масштабованість бізнесу. Наприклад, платформи на зразок Uber чи Airbnb змінили традиційні галузі, надаючи нові можливості для споживачів і партнерів. У стратегічному управлінні розвитком бізнесу використання платформної моделі дозволяє підприємствам швидко масштабуватися та виходити на нові ринки.

Отже, стратегічне управління розвитком бізнесу в умовах глобальної турбулентності потребує інноваційних підходів, які враховують динаміку сучасного світу, технологічні зміни та соціальні очікування. Інтеграція даних, гнучких методологій, сталого розвитку та інноваційної культури дозволяє підприємствам не лише виживати, але й процвітати у мінливому середовищі. Успіх залежить від здатності підприємства адаптуватися, використовувати нові можливості та передбачати майбутнє, яке стає все менш передбачуваним.

Література:

1. Коренюк Д. Інноваційні підходи до стратегічного управління торговими підприємствами. *Development Service Industry Management*, 2024. № 4. С. 27-34. URL: <https://dsim.khmnpu.edu.ua/index.php/dsim/article/view/203>
2. Носань Н.С., Якименко Т.В., Панченко Р.В. (2023). Стратегічне планування діяльності підприємства. *Економіка та суспільство*, 2023. № 56. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-16>
3. Білоус С.П., Бривус А.О. (2024). Адаптація бізнес-стратегії підприємства до умов воєнного конфлікту. *Економіка та суспільство*. 2024. № 61. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3828>